

mode det ærede Thing, om at slutte sig til Udvalgets Mindretal, da jeg virkelig ikke troer, at der vil være nogen Betænkelighed derved, medens det er ganske vist, at ved en saadan Afvigelse netop i dette Punkt vil der gøres en betydelig Forandring i den hele Sæntegang, som laa til Grund for Lovforslaget, og ganske sikkert vilde der bevirkes, at Loven, der ogsaa saaledes, som Thinget er gaaet ind paa den, fortjener at blive modtagen med Tilfredshed, vilde kunne formindske en meget stor Deel af det Gode, som tilstgitedes ved den, og det er derfor, at jeg har maattet tillade mig at dvæle længere ved dette Punkt.

Hvad de andre Ændringsforslag angaaer, der ere stillede til det nu under Forhandling værende Affnit, da har jeg ikke noget Væsentligt at erindre imod dem. Naar man forandrer Tallet 5 med Hensyn til dem, der uden at have Examen skulle kunne blive Adjuncter til „1/4“, saa fremkommer derved en Forøgelse af maastee et Par Pladser, men jeg troer ikke, at der kan være noget Væsentligt at indvende derimod, og ligesaa lidt skal jeg have Noget imod den foreslaaede Bestemmelse, at Afgangen for at blive Adjunct ikke skal indskrænktes ved nogen bestemt Examen. Jeg troer rigtignok ikke, at der er nogen Regel, som udelukker dem, der ikke have nogen Examen, fra at blive Adjuncter, men paa den anden Side har det vistnok været en temmelig almindelig fulgt Regel, at kun de, der havde en Examen, bleve indstillede til disse Poster. Jeg erkjender imidlertid, at der meget vel kan findes Personer uden Examen, der meget vel kunne egne sig til at beskæftige disse Poster, og der er derfor vist ikke Noget til Hinder for at give dem Afgang til at træde ind i Adjunctklassen.

Frolund: Jeg vilde ikke gjerne udspinde denne Forhandling længere, men hvad der foranlediger mig til at begjære Ordet, er, at den ærede Cultusminister har sagt, at dette Forslag kun angik smaa Tal. Dette kommer imidlertid for en stor Deel an paa, med hvilke Dine man seer, og mine Dine ere meget forskellige fra den ærede Ministers. Det kan jo vel være, at jeg seer feil, men jeg maa bruge de Dine, jeg har, og jeg skal derfor tillade mig

nogle Bemærkninger i den anførte Henseende. Den ærede Cultusminister sagde, at det Tal, som Mindretallet har foreslaaet, vilde stemme med det Forhold, som er opført i Lovudkastet, men jeg haaber, at den ærede Cultusminister ogsaa indrømmer, at den Basis, der laa til Grund for Lovudkastet, er forladt af Udvalget, og, at appellere dertil, troer jeg derfor ikke kan siges at have nogen væsentlig Betydning; thi, naar man har forandret Forholdstallet og stillet Gagerne langt højere end hidtil, saa troer jeg ogsaa nok, at man kan slaae Noget af, med Hensyn til Antagelse af de høje Gager. Det foreskommer mig rigtignok, at der i Notiverne er omtalt 20 Overlærerposter, men jeg maa have seet feil; thi den ærede Cultusminister talte om 21, og det maa derfor formodentlig være en Feiltagelse fra min Side. Udvalgets Fleertal har ikke vist Utilbøielighed til at forhøje Posternes Antal, idet vi jo have forhøjet det med 2, men den anden Side af Udvalget vil have en Forhøjelse af 35 pCt; men en saadan Forhøjelse synes jeg dog er meget betydelig, og man kan ikke sige, at det er Smaating. Jeg kan ikke gjøre for, at der for Tiden er saa saa Overlærere, men Mindretallets Forslag synes mig dog at være temmelig høit. Overlærerne ere ikke Adjuncter, siger den ærede Minister, nei, det veed jeg nok, men hvorfor kunne Adjuncterne ikke blive Overlærere? Naar de i den Stilling, de beskæftige, have vist sig som dygtige og brugbare Lærere, hvad skulde der da være i Veien for at befordre dem til Overlærere? Jeg kan ikke troe, at man, fordi der har været en Slump Mennesker, som have studeret Philologie og taget philologisk Examen, derfor skulde være forpligtet til at forsørge dem og at lave nye Embeder for deres Skyld. Denne Sætning troer jeg ikke kan holde Stik. At de philologiske Candidater forøvrigt ønske, at der maa blive nogle flere Overlærerposter lønnede paa den Maade, som nu er vedtagen, kan gjerne være, men jeg troer ikke, at Thinget behøver at lempe sig efter disse Ønsker.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det foreskommer mig, at det er ganske simpelt og klart, hvad Spørgsmaalet dreier sig om, saa at jeg ikke troer, der i saa Henseende